

Missioner

Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 11.

November.

1911.

Danmark.

Vinterarbejdet her er nu i fuld Gang. Vi holder Møder paa 8 forskjellige Steder i Landet, og efter Rapporterne at domme, tegner det gennemgaaende godt. Paa Steder er Fjenden allerede virkelig; men vi tror, at naar vi holder os nær til Gud, da vil han give os en herlig Sejer. Vi ved, at mange Bønner er af Guds Følsk opfyldte til ham for de kjære Arbejdere; men lad os blive ved dermed og ikke blive trætte. Vi behøver Himlens Bistand og Hjælp saavel som Søstendes Forbønner, thi Krigen er ikke vores, men Herrens.

Men maatte det ikke alene være Arbejderne her i Landet, som nu har taget kraftigt fat; men maatte alle Søstende alle Vegne omkring i Menighederne agte det et dyrebart Privilegium at udbrede Himlens Sandhed og arbejde, medens det er Dag; thi snart kommer Natten, da ingen kan arbejde. Vi har jo en herlig Skat af Litteratur, som Verden tiltrænger, og som mange ogsaa længes efter at modtage. Lad os derfor ikke holde den tilbage fra dem; men lad os meddele de herlige Sandheder, Himlen har betroet os, til vore Medmennesker. Se, hvorledes Løvet nu falder til Jorden! Saaledes skulde ogsaa vor Litteratur udbredes, har Herren fortalt os. Dette har ikke endnu været gjort i den Udstrækning, som det burde have været gjort. Netop nu er den belejlige Tid. Lad os derfor alle benytte de gylde Anledninger, som Herren nu giver os. Lad os gennem denne Vinter gjøre en særskilt Kraftanstrengelse med vore Traktater og Blade. Menighederne vil gennem dette opvådes, opmuntres og opvarmes; thi hvad er Bestyrelserne, som Herren har imod den sidste Menighed, Menigheden i Laodicea? Det er dette, at den hverken er kold eller varm. Det er en sørgelig Tilstand at være lunken. Han ønsker, at vi alle sammen skal være varme, brændende i Anden og ivrige i Messiasens Tjeneste. Naar man er kold, er der to Maader at blive varm paa. Der er en

naturlig og en kunstig Maade. Jeg kan sætte mig ned ved Kaffelovnen og varme mig ved den Ild, som andre har optændt. Men den Varme, som man faar paa denne Maade, er ikke saa varig som den, man faar, naar man gaar til Arbejde. Maatte vi ikke fremdeles være i en lunken Tilstand; men maa vi blive varme i Sandheden, derved at vi gjør meget personligt Arbejde for Sjæles Frelse. Maa Missionsaanden oplyses iblandt os, og maa vi virkelig faa en Byrde for Sjæles Frelse, da skal vi i Sandhed erfare, at den Sjæl, som velsigner, skal velsignes. Undertegnede er nu flyttet til Kjøbenhavn og har begyndt en offentlig Virksomhed der, samt vil samles med Søstende i Ebenezer, naar de samles til Møde, efterkom Br. M. M. Olsen nu er ude blandt Menighederne i Vinter. Tiden tillader ikke, at vi gjør mange Udflygter i Vinter, da her er meget at gjøre. Maa Herren velsigne de kjære Søstende i Menighederne og dem, som bor paa ensomme Steder, og maa de kjære Medarbejdere være ved godt Mod og søge Visdom fra Visdommens Kilde, saa at Arbejdet, som udføres gennem denne Vinter, maa blive til Himlens Ære, ja til mange Sjæles Frelse, er min Bøn. Hilsen fra eders ringe Broder i Herren,
E. E. Jensen.

Min Adresse er nu Nagade 92, Kjøbenhavn.

Et Opraab!

„Gaa I ogsaa hen i Bingearden, og hvad som Det er, skal I faa.“

Efterkom Tiden snart er inde, da mange af vore slette Bogagenter forlader Kolportormarken for at optage et andet Missionsarbejde eller tage Ophold paa Unionsstolen i Skodsborg, saa ser jeg, at der bliver stor Trang til mindst 20 gudhengivne og energiske Kolportører, som vil optage den velsignelsesrige Gjerning at sælge vor

Litteratur og saaledes være med at oppvarme og opløse mange kolde og mørke Hjerter, som sukker efter Frelse.

Saadanne Søffende, som har Interesse for at sælge vore hyperlige Bøger, bedes paa det venligste at henvende sig til N. P. Hansen, Kristiansberg, Fredericia.

Til vore Søffende.

Som Medlemmer af Syvende-Dags Adventisternes Samsfund burde Tanken om vor Stilling i Missionen i Verden i denne mærkelige Tid altid staa meget levende og klar. Der er to Spørgsmaal, som til Stadighed burde hæve sig højt op og over alle andre i vor Bevidsthed, og som intet Medlem af vort Samsfund burde undlade at stille sig selv hver eneste Dag, og det er disse: „Er mit Liv et levende Vidnesbyrd om Sandhedens Kraft til at ombvende Mennesket fra alt, som ikke er efter Guds Vilje?“ Og: „Gjør jeg min Pligt som Guds Vidne, saaledes at jeg altid efter bedste Evne og Lejlighed søger at meddele Sandhedens Kundskab til dem, der ikke kender den?“ Det er vel neppe nogen Overdrivelse, om man siger, at paa Svaret af disse to Spørgsmaal afhænger vort evige Vel. Ingen sand og oprigtig Syvende-Dags Adventist, der af hele sit Hjerte tror, hvad vi os imellem kalder „den nærværende Sandhed“, kan betragte noget af disse to Spørgsmaal som ligegyldige eller ham uvedkommende. Hvis nogen alligevel gjør, saa er han langt farligere stillet end de, der ikke kender Sandheden.

Det er et glædeligt Faktum, at vort Folk staar meget højt i Rækkerne blandt de religiøse Samsfund, der udfører Missionsarbejde. Men er dette nok? Mon ikke Gud har Grund til at undres over, hvorfor vi ikke gjør langt mere? Har han ikke stænket os et Lys, der er saa uendelig meget større og herligere, end hvad andre for Tiden er i Besiddelse af, at det i Grunden kun burde være den naturlige Sag af Verden, at vi udbiste en Iver og Nidhærhed for Guds Sags Fremme, som stod i Forhold til det større Lys, vi er bleven begunstiget med fremfor andre? Vort Ansvar er saa stort og vor Forret saa herlig fremfor andres, at selv en for vort Samsfund aldrig saa smigrende Sammenligning med andre i Henseende til Missionsvirksomhed bør være aldeles utilfredsstillende for os. Det eneste, vi maa være tilfredse med i denne Henseende, er, at vi hver enkelt kan sige, at vi gjør alt, hvad vi kan, for at fremme Sandhedens Sag, og det ikke alene ved at støtte Sagen direkte med vore Midler og give i det mindste, hvad Herren kræver som sit, men ogsaa ved at udføre personligt Arbejde.

Dette sidste fører os ind paa det Felt, som jeg egentlig særlig havde i Tanke denne Gang, nemlig Arbejdet med vor Litteratur, navnlig med vort Blad og vore Smaaskrifter. Her kan vore Søffende rundt omkring udføre et stort Arbejde, naar der bliver taget fat paa en praktisk Maade. Paa sine Steder er der jo en Missions-

forening i Menigheden, og disse lægger, som naturligt er, hovedsagelig an paa at virke med Blade og Traktater. Men ogsaa hvor der af en eller anden Grund ingen organiseret Missionsforening er, kan vore Søffende enkeltvis udføre langt mere, end der nu bliver gjort. Det, som det kommer an paa, er, om vi sætter saa megen Pris paa Sandheden, og om den staar for enhver af os som noget saa alvorligt og saa betydningsfuldt, at vi følger det som en uafviselig Pligt, som et heiligt Kald fra Gud selv at gjøre vort bedste ogsaa i denne Retning for at sende Lyset ud til andre. Lad os aldrig glemme den tydelige Tale til hin Menighed, som ifølge det sanddrue Vidnes Udsagn er lunken og hverken kold eller varm. Mon dette skulde gjælde nogen af os? Kan der ikke være Fare for, at en og anden lidt efter lidt, gradvis og umærkeligt for ham selv, kan være kommen derhen, at han ikke længere betragter Sandheden som noget saa stort og vigtigt, som han engang gjorde?

Der har været udtalt Ønske om, at vi i den nærmeste Fremtid udgiver et Nummer af „Ev. Sendebud“, der særlig skulde egne sig til Løsningsnummersalg saavel som til Arbejdet for at samle nye Abonnenter. Hertil er vi saa bleven enige om at vælge det første Nummer, der udkommer af Aargangen 1912, og dette Nr. vil udkomme saa tidligt, at det allerede kan være Søffende i Hænde ved Juletid, saa at der kan arbejdes med det i Tiden omkring Jul og Nytaar, da der sikkert kan gøres meget for at saa det udbredt. I den Anledning vil vi rette en venlig Hensigting til alle vore Søffende saavel som alle vore Missionsarbejdere om at sætte sig for at gjøre en særskilt Anstrengelse for at saa vort Blad udbredt. Søg at tegne saa mange Abonnenter som muligt og ogsaa at sælge det størst mulige Antal enkelte Blade, Læg Planer for dette i god Tid og indsend eders Bestillinger til Ekspeditionen snarest muligt, for at man kan vide, omtrent hvor stort et Dplag der maa trykkes. Lad os alle tage fat paa dette, kjære Søffende, ikke som en Byrde, men som hvad vi saa ofte falder „et Privilegium“. Og er det ikke et stort Privilegium at saa være med til at fremme en saa herlig Sag?

Det nævnte Nummer af Bladet vil blive sammensat med det omtalte Formaal for Øje. Det vil indeholde Artikler om Tidens politiske Forhold, om Tilstanden paa visse sociale Omraader osv. Afdelingen for Sundhed og Afhold vil under Overskriften „Rusdrik-Klippen“ komme til at indeholde en interessant og slaende Fremstilling af Spiritustraffikken, der vil gjøre det let at virke med Bladet i Afholdskredse. Denne Afdeling saavel som andre vil blive illustreret. Vi haaber, at vore Søffende overalt vil sætte sig for at gjøre et godt Missionsarbejde ved denne Anledning, og at dette maa blive Indledningen til en vedvarende og ivrig Virksomhed med vort Blad. Lad os huske paa, at vi er Guds Medarbejdere!

Eders i Sandhedens Sag forbundne Broder,
Esbørg i Dttbr. 1911. Erik Arnesen.

Rapport over Tiende og F. D. Gaver fra Menighederne i Danmark for Juli Kvartal 1911.

Menighedernes Navne	Antal Medlemmer	Tiende		Nytaarsoffer		F. d. gaver	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Nalborg	59	444	53			3	75
Narhús	48	308	07			31	60
Nrben	17	208	37			8	72
Brønderslev	19	47	41				
Dronninglund	35	147	00			2	00
Faaborg	8	131	42			35	00
Fejó	4	155	00			30	00
Frederikshavn	72	599	25			1	50
Gadsund	13	134	24			13	00
Holbæk	8	32	00				
Holsted og Bramminge							
Hurup	17	172	50				
Jerslev	49	111	37				
Kjøbenhavn	279	2534	95			131	92
Lille Nørland	38	228	95			12	30
Odense	25	199	92			7	15
Randers	53	291	75			11	63
Ringe	20	114	73				
Sindal	36	221	01			10	00
Stelund	27	132	97				
Stobørg	216	2335	60				
Spjyff Menighed	40	266	46			5	17
Valsømagle	22	129	00			1	40
Vejle	35	754	28			79	62
Enkelte		243	30			65	35
	1140	9944	09			470	11

Chr. Gædebæk.

Rapport fra Sabbatsskolerne i Danmark for Juli Kvartal 1911.

Skolens Navn	Antal Medlemmer	Gaver til Sabbatsskolen		Gaver sendt til Distriktssekretæren	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Nalborg	33	51	34	51	09
Narhús	34	32	47	32	47
Nrben	7	12	96	12	96
Njerrum	18	13	12	13	12
Bramminge	12	33	35	33	35
Brønderslev	17	10	71	10	71
Brurup	4	9	13	9	13
Dronninglund	34	16	80	16	80
Faaborg	8	7	35	7	35
Fejó	4	3	30	3	30
Fredericia	11	15	48	15	48
Frederikshavn	51	30	99	30	99
Gadsund	14	16	05	16	05
Helsingør	8	16	54	16	54
Hjørring	5	2	52	2	52
Holsted	12	24	96	25	00
Hurup Thy	7	8	72	8	72
Jerslev	53	31	37	31	12
Kjøbenhavn	140	136	75	136	75
Kvænderup	8	6	14	6	14
Lille Nørland	36	15	16	15	05
Nyboing F.	6	4	00	4	00
Nr. Sneede		7	60	7	60
Odense	38	36	10	36	10
Randers	40	35	87	35	72
Ringe	4	9	27	9	27
Rudkjøbing	5	14	22	14	22
Sindal	17	19	10	19	10
Stelund & Hurup D. J.	11	15	46	15	46
Stobørg	170	165	36	165	36
Tistrup	8	10	00	10	00
Valsømagle	12	6	00	6	00
Vejle	17	12	50	12	50
Vejstrup		9	65	9	65
Villev	5	12	60	12	60
Vster Brøn	7	3	07	3	07
Vgenterne		19	81	19	81
Enkelte		?	10	2	10
	861	877	92	877	20

Christian Pedersen.

Redaktionens Afdeling.

Giv Agt! Giv Agt!

Som vore Læsere vil se af en Artikel paa et andet Sted i Bladet, har Br. E. Arnesen bragt os den glædelige Nyhed, at vi i Nar kan forvente et Ekstra- eller Midvintersnummer af „Evangeliets Sendebud“, der lovses at blive færdig allerede saa tidlig som ved Jule-tider. Da jeg pr. Brev fra Br. Arnesen først horte derom, gjorde det et meget glædeligt Indtryk paa mit Sind. Det er jo nu flere Nar, siden vi havde et saadant Ekstra-nummer, og ifølge det, som allerede er sagt om dets Indhold, tror jeg, alle let vil kunne se, at det vil blive Mad i Tide under de bevægede og alvorlige Tider, vi leber i. Da nu Tanken er, at dette Ekstranummer hovedsagelig skal udbredes af vore Søfende i Menighederne, hvilket der vil blive rig Anledning til paa den Tid af Aaret, som Bladet udkommer, saa haaber jeg, at vi alle kan indse, hvor vigtig denne Sag er, og at vi rigtig kan organisere os Skulder mod Skulder for at faa et stort Slag. Kristi Komme skal indvarsles med dette Budskabs stærke Basune. Hans frelsende Kraft skal forkyndes for alle frelsesøgende Sjæle. Kong Alkohol skal styrtes af sin despotiske Trone. Krigsgudens onde Planer og frygtelige Krigsforberedelser skal afløses. Med et Ord: Tiden er kommen, da den Gjerning, Gud har lagt i vore Hænder, skal afsluttes.

Jeg vil ikke spørge: „Hvem er der, som vil være med?“ men: „Hvem er der, som ikke vil være med?“ Kan en saadan Broder og Søster endnu findes iblandt os, som ser, at den store Dag bruser os i Møde, og at Tusinder omkring os hver Dag glider længere og længere bort fra Guds frelsende Haand, uden at de føler det som sin Pligt at ile til Hjælp? Jeg kan ikke tro det. Jeg tør ikke tænke en saadan Tanke. Har ikke Gud gjort noget for os? Kom han ikke, som Profeten siger, da vi laa svømmende i vort Blod? Har han ikke standset os paa vor syndige Bane og vist os den rette Vej ind gennem al vor Tids Mørke? Hvilken Gjæld alt dette stiller os i overfor Gud. Vi burde i Sandhed alle sige som Profeten Esaias: „Herre, her er jeg, send mig!“

I Amerika har vore Søfende hvert af de sidste tre Nar deltaget i et Litteratur-Felttog, der særlig gjaldt Udbredelsen af vort Samsunds Hovedorgan Review and Herald; de har kaldt det „Indhøstnings-Felttoget“, og naar du hører, at der i disse tre Nar tilsammen ved sær-sigt Salg har været udbredt henimod 2 Millioner Eksem-plarer af nævnte Blad, saa vil du forstaa, at der har været mange, som har deltaget i dette Arbejde. Men mere end dette. Vore Søfende har ikke engang stukket Gebinften fra Bladsalget i sin egen Lomme, men Fortjenesten, der hvert Nar har beløbet sig til ca. 120,000 Kr., har været stillet til Generalkonferensens Disposition og har været nok til

at udsende fra 35—40 Missionærer for. Af dette Eksempel vil enhver kunne forstaa, af hvilken Betydning det er for Guds Værk, naar Søfende i vore Menigheder stiller sig i Slagorden. Naar der nu, som nævnt, i Nar udkommer et Ekstranummer af vort dansk-norske Hovedorgan, saa vil jeg ønske, at dette Blad maatte blive lagt paa ethvert Hjemms Bord i begge Lande. Men for at dette kan naaes, er det nødvendigt, at der fattes Forsætter og lægges Planer i Tide. Hver eneste en af os bør spørge sig selv: Hvorledes kan jeg bedst indrette mig for at kunde være med i dette Arbejde? Hvor mange Aftener eller Dage bør jeg ofre for at hjælpe til med, at dette Foretagende kan blive vellykket til Guds Ære og Sjæles Frelse? Hvor mange Hundrede eller Tusinde Eksemplarer skal jeg bestille af Bladet?

Skjønt jeg nok tror, at der vil blive sagt mere om denne Sag, vil jeg dog her tillade mig at opmuntre vore Troesføfende i alle vore Menigheder til at lægge Planer, angaaende hvor mange af disse Blade de agter at tage, samt snarest mulig indsende Bestilling til Ekspeditionen, da det er nødvendigt for Trykkeriet i Kristiania at vide dette, før Bladet gaar i Presken.

N. P. Nelsen.

Norge.

Paa min Rejse langs Kysten besøgte jeg alle Steder, hvor der var Søfende, som før rapporteret. Da jeg kom til Risør, fandt jeg, at det var bedst at organisere en Menighed, hvilket blev gjort under mit Ophold der denne Gang. Det var nemlig Søfendes eget Begjær samt Broder Norderhus's, som tidligere har arbejdet paa dette Sted, at saa skulde ske. Broder Olaves Olsen blev indsat som Forstander for Menigheden. I Kragerø og Larvik blev der ogsaa indsat Forstandere for Menigheden. I Skien og Porsgrund fandt vi Søfende ved godt Mod paa Vandringen mod det himmelske Hjem. Dette var ogsaa Tilfældet med Søfende paa de andre Steder, som jeg allerede har nævnt. Vi havde Daab i Skien under mit Besøg. Dette er tredje Gang, vi har haft Daab, siden vi paabegyndte Virksomheden der.

Jeg besøgte Nstehede sidste Uge, hvor jeg havde Anledning til at begrave en Broder og Søster i Daabens Lande, saa de i Gjerning kunde vise, at de troede paa den opstandne Jesus Kristus. Vi havde en særdeles hyggelig Tid sammen med Søfende paa dette Sted. Lige efter Daaben havde vi Brødsbrydelse. De to sidste Sabbater har jeg opholdt mig i Kristiania. Paa samme Tid har jeg gjort mig færdig til at flytte fra Byen og agter at rejse til Drammen for at optage Virksomhed der. Vort første Møde bliver i Morgen, Søndagen den 22de Oktober. Broder Wasli og Søst. Holth vil være mig behjælpelig. Vi vil ogsaa samtidig besøge Kongsbjerg og Kristianta.

Broder J. C. Raft, Broder Bjaanæs, Søster Ida

Hansen og en Søster Clara Sandberg vil i en nær Fremtid optage Virksomheden i Bergen. Der vil ogsaa samtidig være tre—fire Kolportører til Stede i Bergen, som vil arbejde med vore Blade og Traktater. Saa vi venter, at Bergen vil faa en ypperlig Anledning til at høre og læse det sidste Naadens Budskab gjennem Vinteren.

Broder Stene vil optage Virksomhed i Voss, et helt nyt Sted. Der er kun fire à fem af vore Søfende paa ovennævnte Sted. Samtidig som Br. Stene vil passe sin egen Virksomhed, venter vi, at han ogsaa vil være behjælpelig med at holde Foredrag i Bergen, naar Br. Raft er ude og rejser.

D. J. Olsen og Søst. Larsen paabegyndte offentlig Virksomhed i Tromsø den 1ste Oktober. Broder Olsen nævner, at han er udmærket godt tilfreds med deres nye Lokale. Pauline Vik har begyndt Menigheds-skole paa ovennævnte Sted. Broder Agerthor Norheim vil besøge flere Steder i den nordlige Del af Nordland og længere hen paa Vinteren optage Virksomhed paa et eller andet Sted.

Broder Norderhus har allerede flyttet til Skien for at fortsætte Virksomheden der og i Porsgrund. Han vil ogsaa besøge Kragerø og Risør gjennem Vinteren.

Broder A. D. Nærem vil fortsætte med Virksomheden i Sandefjord. Han var heldig til efter en længere Tids Besvær at faa sig et passende Lokale. Søster Høyer er ham behjælpelig.

Broder J. M. Nærem vil foreløbig fortsætte med Virksomheden paa Horten, eftersom Interessesen tillader det.

Søst. Hilda Andahl vil indtil videre arbejde i Stavanger og Haugesund.

Søst. Borgbild Eriksen paabegyndte Menigheds-skole i Hamar midt i September Maaned.

Jeg skriver dette, saa Søfende kan se, hvor Arbejderne agter at blive for Fremtiden, og med den Tanke for Dje, at de ikke alene vil ihukomme Arbejderne for Naadens Trone, men ogsaa Menneskene paa de Steder, hvor der vil blive Virksomhed i Fremtiden.

Kristiania den 21de Oktober 1911.

N. C. Bergeresen.

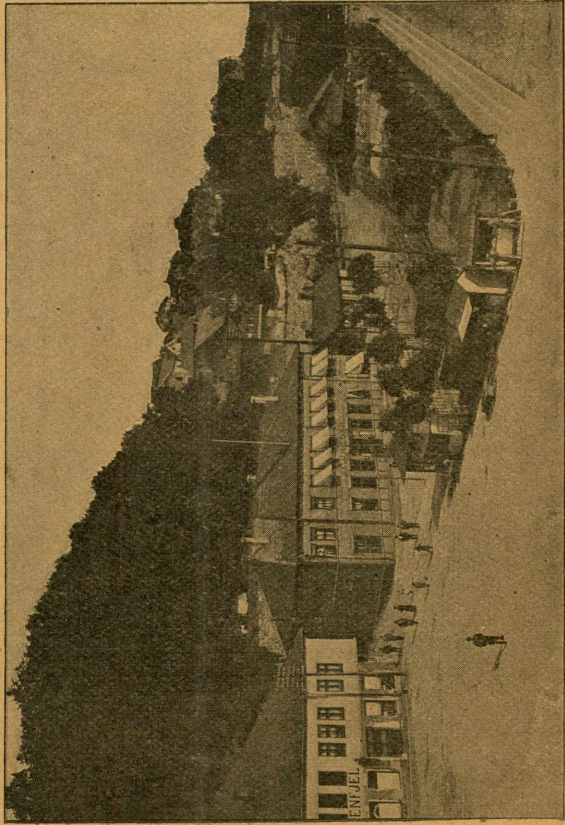
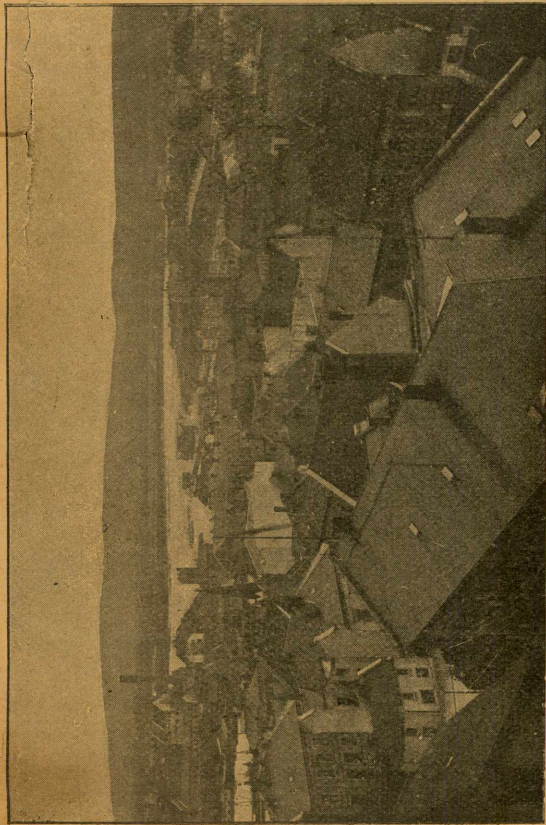
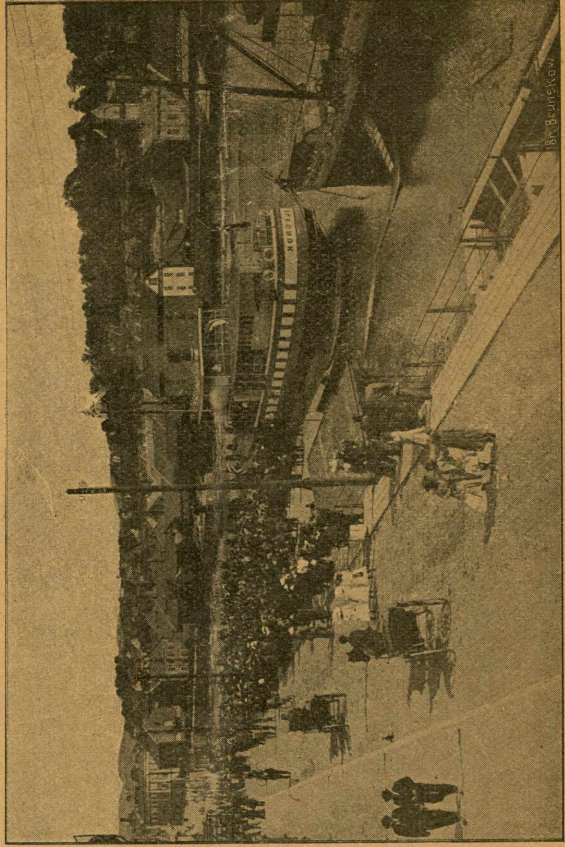
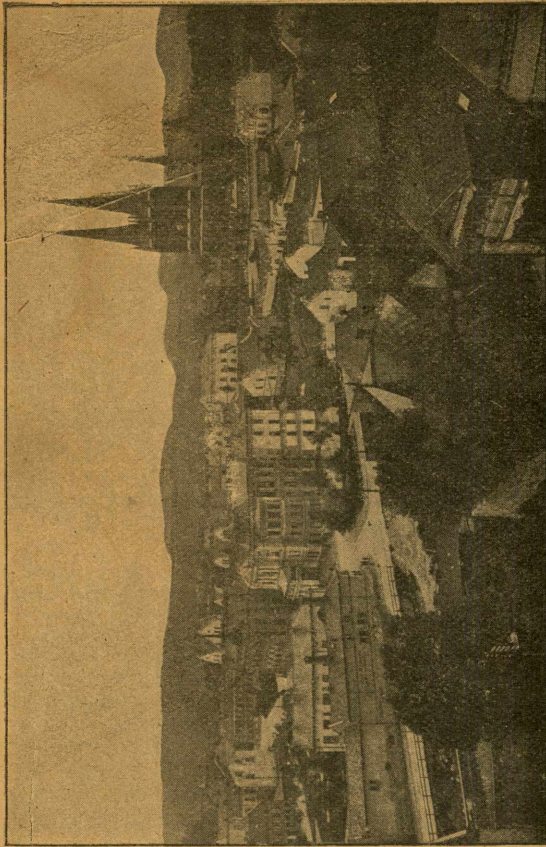

Questions and Answers er Titlen paa en Bog, som er udkommet for kort Tid siden i Amerika, og som drøfter og besvarer 270 forskellige bibelske Spørgsmaal — nogle af de mest vanskelige Spørgsmaal, man saa hyppigt møder. Enhver, der forstaaer og kan læse det engelske Sprog (den findes ikke paa Norsk og Dansk), bør snarest muligt anskaffe sig et Eksemplar af denne Bog, der nu kan faaes paa vort Forlag. Særlig bør alle vore Missionsarbejdere eje Bogen. Den er 256 Sider og koster Kr. 2.75 netto.

J. C. Raft.

Min Adresse bliver fremdeles Afersgaden 74, Kristiania, men paa samme Tid kan der sendes Post til mit Hjem, Sehesteds-gade 10, Drammen.

N. C. Bergeresen.

Partier fra Sften.

Sandefjord.

Ved sidste Konferens blev det bestemt, at underlegnede i Forening med Søster Milia Høyer skulde optage Virksomhed med Telt i denne By for Sommeren. Jeg rejste saaledes hertil og lejet en Tomt til dette Djemed for Kr. 20.00 samt Beboelsesbequemmelighed.

Kongsberg, hvor jeg havde virket det sidste Aar, maatte vi nu sige Farvel til. Det var ikke uden med dyb Følelse i Hjertet, vi forlod de kjære Søstende, som havde annammet Sandheden der; men vi trøstet os til, at de snart vilde faa Hjælp af Br. Nordarhus. I Sandefjord begyndte jeg Virksomheden i Teltet den 18de Juni, men havde ingen anden Hjælp end min Hustru, paa Grund af at Søst. Høyer var blevet syg. Og saaledes fortsatte jeg en Tid af Sommeren, indtil jeg fik lidt Hjælp af en interesseret ung Dame, der biftod os med Sang og Musik. Senere kom Søster Line Nelsen os til Hjælp. Interessen for at høre Ordet har hele Tiden været god. Gud har staaet os bi med sin gode Naad, saa Sæden har været udsaaet med Kraft, og vi haaber paa en god Høst.

Fjenden, som altid lægger Hindringer i Vejen for Sandhedens Fremgang, har ogsaa her været virksom. En Kirkesanger fra Nordland (Badegjæst) der gjentagne Gange var i Teltet for at høre, bærede os med en Artikel i et af Byens Blade, hvilken jeg besvarede. Senere har Stedets Sognepræst, Smidt, taget til Orde imod Sandheden; men hans Angreb var af en saadan Art, at det gik baade imod Bibelen, Luther og mod ham selv. Under de forskjellige Omstændigheder har vi været ved godt Mod og holdt os nær til Herren, som giver Styrke, eftersom Dagen er.

Det saa i Begyndelsen ikke meget lyst ud med at faa et passende Lokale for Vinteren, eftersom de saa, her er, er saa optagne, at de ikke regelmæssigt kan lejes bort; men efter megen Søgning og Skrivning i denne Henseende fik jeg endelig lejet et, som har været benyttet til Kinematografteater, og som der var betalt Kr. 800.00 pr. Aar for. Gjeren, Apoteker Bruun, lod mig imidlertid faa det for Kr. 300.00 pr. Aar, for som han sagde af Hensyn til Sagens Formaal. Saaledes lader Herren Østet skinne frem af Mørket, for at hans Bær skal faa Fremgang trods Fjendens Planer. Med lidt Befosning og lidt Arbejde har vi nu et indbydende Sted for Publikum til at komme og høre det sidste Naadens Budskab i. Søster Høyer, som fra først af var bestemt til at være med her, er nu saa paa frisk, at hun har kunnet afløse Søst. Nelsen, der kun skulde være midlertidig.

Besøget er fremdeles godt, og vi haaber, at Herren skal gjøre store Ting. Nogle har begyndt at tage Standpunkt for Sandheden, saalangt som de hidtil har set Lys, og vi venter, at andre vil følge efter. Brødre og Søstre, naar I beder, kom da ogsaa Sandefjord i Hu!

Broderlig Hilsen fra eders i Herren forbundne

Sandefjord den 13/10 1911.

A. D. Nærem.

Fra Østlandet, Nordland og Finnmarken.

Efter at have overbåret det store og velsignede Møde i Østlandet, havde jeg Anledning til at besøge Romedal — det Sted, hvor der tidligere var saa god Interesse. Nu var Lokalet solgt til dem, som hadet vor Virksomhed, og vi fik ikke mere holde Møder der. Bistof fik vi Afgang til et Hjem og senere til et andet Lokale; men disse Steder var ikke saa centrale, saa det var det samme som at begynde ny Virksomhed.

Jeg forsøgte at gjøre, hvad jeg kunde; men noget Resultat har jeg ikke at fremvise. Jeg var meget bedrøbet over, at der ikke kunde blive fortsat med Virksomheden i Romedal. En Privatmand satte op et stort, pønt Lokale lige ved Siden af det første, vi havde, og indbød os til at komme og holde Møder der; men jeg maatte forlade Stedet for at drage til

Nordland.

Før jeg forlod Østlandet, besøgte jeg Søstende paa Toten, Lillehammer og i Gudbrandsdalen indtil Otta Station. Det var velsignede Stunder, vi havde om Guds Ord.

Den 21/10 rejste jeg til Trondhjem. Der blev jeg to Dage og holdt 3 Møder, og jeg følte, som om jeg gjerne vilde have været der for at hjælpe; men vi havde bare nogle Bedertvægelsens Stunder, og saa maatte jeg drage videre. Lille Vandve og Bods var de næste Steder, jeg standsede, og da jeg den 1ste Oktober naaede Tromsø og kom hjem til D. J. Olsen, forstod jeg, han havde ventet længe paa mig. Dog følte jeg, at jeg saavel der som alle de andre Steder, jeg havde besøgt, alligevel var hjertelig velkommen.

Finnmarken.

Jeg blev straks sendt nordover til Bardø, hvor jeg nu er. Har her lejet et Lokale til Kr. 4.00 pr. Møde og holdt et Møde. Der var mange Menneſter til Stede, og i Kollekt indkom Kr. 8.00. Søstende her er taknemlige for mit Besøg, og jeg ogsaa for alle de Velsignelser, jeg nyder, og nu sender disse Søstende saavel som Søstende paa alle de andre Steder, jeg har været, og jeg selv vore hjerteligste Hilsener til den store Familie i Norge og videre til hele Verden! Snart skal de 144,000 staa paa Glarhavet og synge Mose og Lammets Sang — frelste og for evig lykkelige!

A. E. Norheim.

Manuskript til „Missions efterretninger“ bedes her efter sendt til Redaktør Erik Arnesen, Stodsborg Badefanatorium, Stodsborg, Danmark, da Br. N. P. Nelsen, der hidtil paa en saa udmærket Maade har redigeret Bladet, ikke længere ser sig i Stand til at fortsætte dermed foreløbig. Lad alle Søstende ihukomme Br. Nelsen for Naadens Trone, at om det er Guds Vilje, han maa blive styrket til atter at deltage i Forlyndelsen af den tredje Engels Budskab.

Bønneugen.

Det Værk, Gud har betroet den sidste Menighed, er et stort og alvorfuldt Værk, nemlig at forkynde det sidste Raadens Budskab for en falden Verden. Vi lever i en farefuld Tid, thi vi er udsat for at glemme det ene fornødne — at søge Gud og benytte det Talent, Herren har betroet os til at fuldføre hans Gjerning. Verdens Tilstand for nærværende kan sammenlignes med en kogende Gryde, der kogte over hvilken Tid som helst, hvis ikke Gud havde budet Englene at holde Bindene tilbage. Naar vi betragter de politiske og sociale Spørgsmaal, saa kan vi tydelig se, at Herrens Komme ikke er langt borte. Vort største Behov i disse Dage er Guds Kjerlighed i vort Hjerte — den Kjerlighed, som var i Guds Hjerte, da han gav sin Søn og gav det sidste Raadens Budskab til sit Folk, for at de skulde bringe det til en falden Verden. De af vore Søskende, som har taget Del i Bønneugen i Fortiden, har nydt en stor Velsignelse, som har været til megen Nytte og Gavn. Derfor haaber jeg, at vi i Aar vil gjøre de nødvendige Forberedelser, saa vi kan benytte mere Tid til Betragtning af Guds Ord og Bøn, at vi kan være beredt for den sidste store Omvæltning. Som før nævnt begynder Bønneugen den 23de December og varer til den 30te December 1911. Mere i næste Nummer.

N. C. Bergerfen.

Fra Missionsfeltet.

Den 17de Juni var min sidste Sabbat med Søskende i Bergen. Herren har velsignet os, den Tid vi har været sammen, men han har endnu større Velsignelser at skjænke os. Maa vi derfor alle søge ham mere alvorligt og hjerteligt, og vor Erfaring vil blive, at han er sine Løfter tro. Jeg vil derfor sige Søskende i Bergen en hjertelig Tak for Samværet, og mit Ønske og min Bøn er, at baade de nye og ældre Søskende maa gaa fremad og være Sandheden tro i alt, og naar Jesus kommer, skal vi samles for aldrig mere at stilles.

Ved Aarsmødet blev det besluttet, at jeg skulde arbejde i Sandefjord med Br. N. D. Nærem, men jeg blev for en Tid forhindret hert paa Grund af Sygdom. Dette har været en underlig Tid for mig, men med Josef kan jeg udbryde: Denne Erfaring har Herren vendt til det bedste for mig; thi min Øyst til at arbejde for Sjæles Frelse er bleven større end nogen Sinde før, og ser jeg endnu mere Nødvendigheden af at være helt med Herren. Ofte maa vi spørge os selv, naar vi har saadanne Erfaringer: Hvorfor skal jeg gennemgaa dette? og Svaret bliver: Alle Ting skal tjene dem til gode, som elsker Gud. Tænk paa dette, Broder og Søster, om du bliver stedt i lignende Omstændigheder, thi da vil du gaa fejrrigt igennem, og du vil prise Herren for Udfaldet.

Hjertelig Tak til alle Brødre og Søstre, som har baaret mig frem paa Bønnens Arme, det har gjort

mig godt at vide det! Herren har været meget god imod mig. Jeg kom hertil den 8de Oktober og er ved godt Mod i Herren, vel tilfreds med min nye Arbejds-mark, hvor Herrens Sandhed ikke for er bleven forkyndt. Jeg er forvissset om, at han vil være med os til mange Sjæles Frelse. Hilsen med 1 Thess. 5, 25. Eders i Kristus forbundne Søster
Milia Høyer.

Gennemligheden til Fremgang.

Gennemligheden til Fremgang i Kolportagen er Bøn. Jeg har i den sidste Tid arbejdet paa flere forskellige Steder i Nordland, og der har været nokaa mange Vanskeligheder i Distriktet. Ofte har jeg maattet færdes i Baad, hvor Storm og Uvejr har raslet; men Gud har været med og gjort store Ting for mig. Efter megen Bøn til Gud har jeg erfaret, at han har højet mange af de Mennekers Hjerter, jeg har skullet gaa ind til. Naar jeg har kommet ind til Folk og fortalt dem, hvem jeg er, og i hvilken Anledning jeg rejser, har de ofte mødt mig med disse Ord: „Ja, men vi interesserer os ikke for det, og vi skal slet ikke have noget, saa De behøver slet ikke vise os Deres Bog.“ Jeg har da plejet at sige: „Jeg vilde sætte stor Pris paa og være meget taknemmelig for, om De vilde se paa den.“ De har saa vist mig ind i Dagligstuen, Salonen eller paa Kontoret. Og naar der har været Anledning, har jeg opsendt en stille Bøn til Gud om Hjælp, at han vilde boje den Mand's eller den Kvinde's Hjerte. I det jeg har vist dem Bogen, har jeg sporet en underlig Kraft virke paa dem, og de har ofte afbrudt mig med disse Ord: „Vi faar vist tage den alligevel.“

Gud har saaledes hjulpet mig, saa jeg i de sidste 14 Dage har faaet Bestillinger for Kr. 1100.00.

Priset være hans Navn!

Kjære Broder og Søster! Bed meget til Gud, betaler sig. „Hvo som beder, han faar, og hvo som banker paa, for ham skal der lukkes op.“

Eders ringe Broder i Herren,

Harstad den 20/ 1911.

Jakob Øbegaard.

Dødsanmeldelse.

Mandag den 2den Oktober begravedes paa Bang Kirkegaard ved Hamar de jordiske Levninger af Søst. Margrete Sandvold. Hun blev født 1ste August 18 og døde den 25de September 1911 efter vel et Aar Sygeleje og blev saaledes vel 34 Aar gammel. Udsø antog Sandheden under N. P. Nelsens Virksomhed i Sarpsborg og har tilhørt denne Menighed i 3 Aar. Hun skildres af dem, som omgikkes hende, som en snil oprigtig Kristen, der elskede Jesus og hans Ord. I fuld Forvisning om Jesu snare Gjenkomst og med et levende Haab om at møde ham, naar han kommer igjen, sov hun hen. Hun skal ikke bestræmmes i sit Haab; thi han er trofast, som giver Forvisningen. Hendes Mand og fire smaa begreder Tabet af en trofast Egtfælle og en omsorgsfuld Moder. Underregnebe talte ved Baaren i Hamar Vigkappel og ved Graven over Feb. 9, 27; Job 14, 1, 2, 7—10; Aab. 14, 13. Sallige er de døde, som dør i Herren.
N. Waski.